

have vi sagt mange Gange: Vi ville ikke lægge Samfundet paa en Prokrustesseng, skabe et Samfund af Krøblinge ved at tvinge den Lighed igennem, der bestemmer, at nu skulle alle bestille det samme, nu skulle alle have samme Forhold at virke under. Nej, hvad vi forlange, er, at alle skulle have lige Adgang til at gøre sig gældende. Hvorledes vilde det gaa i Dag, hvis alle vilde være Studenter? Saa vilde de møde det Spørgsmaal: Hvor tung er din Faders Pengepung? Til den Tid, da det socialistiske Samfund er der, ville de møde det Spørgsmaal: Hvem har de bedste Evner? Ved Lighed forstaar Socialdemokraterne, at alle skulle have lige Adgang til at gøre sig gældende i Samfundet.

Nu kunde man spørge: Hvordan faar man da Folk til de forskellige Bestillinger? Ja, hvordan faar man i Dag Folk til de forskellige Bestillinger? Det ærede Medlem fra Horsens (Fraenkel) sagde i Fjor, at det kunde vi vide, at naar vi naaede frem til Socialismen, vilde Krybben være fuld. Men naar Krybben vil være fuld, hvilken Stilling man end vælger sig, mon det da ikke vil være lettere at faa Folk til de forskellige Bestillinger, end det er nu, hvor man dog finder Folk til at udfylde de Bestillinger, hvor Krybben jævnlig er tom. Jeg antager, at til den Tid vil Befolkningen være omtrent som nu, fødes med forskellige Anlæg og Evner og Lyst til at gøre sig gældende paa forskellige Omraader. Derfor, har man kunnet klare denne Vanskelighed nu, hvor meget lettere vil det da ikke blive, naar det ikke er Hensynet til Faders Pengepung, men Hensyn til de paagældendes Evner, der gør Udslaget? For øvrigt synes jeg, det er letsindigt af de Herrer at begynde at tale om den socialistiske Stat og udmale, hvor ilde det vil være, naar den er oprettet — hvis det da ikke er for at afledé Opmærksomheden fra de nuværende Forhold.

Vi have under denne Finanslovdebat hørt, hvorledes Aktiesvindelen florerer, og det er af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), af Ministrene, af Reformpartiets Ordfører og Ordføreren for det forhandlende Venstre udtalt, at vi gik daarlige Tider i Møde, fordi vi faa for mange Forbrugsartikler, og der vilde blive mange Mennesker, som vanskelig kunde købe sig Tøj, fordi Klædefabrikkerne laa med for store Lagre. Dette anser man for en stor Ulykke. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds kunde fortælle en hel Del om, hvordan der var Udsigt til, at de daarlige Tider denne Gang

vilde blive endnu frygteligere end tidligere. Men han gav ikke den ringeste Antydning af en Vej, ad hvilken man kunde komme bort fra disse daarlige Tider. Det er jo uundgaeligt, at Overflod af Livsfor nødenheder medfører daarlige Tider. Lad os tage et andet Forhold, lad os tænke os, at der i det kommende Aar indløber den Meddelelse, at England har lukket for Danmarks Landbrugsartikler, for Smør og Flæsk. Hvad vil denne Meddelelse betyde for det danske Landbrug? Daarlige Tider, vil man sige. Hvorfor? Vil da det danske Landbrug ikke være i Stand til at brødføde den Befolkning, der bebor det danske Land? Jo vist saa, og langt mere til. Med da Skattelovskommissionen var nedsat, fik vi at vide, at $\frac{2}{3}$ af, hvad den danske Jord er værd, skyldes bort til Kapitalisterne. Og selv om England lukker for Smør og Flæsk fra Danmark, vil det ikke komme Kapitalisterne det mindste ved. De to Trediedele ere vore, sige de. Uden at røre en Finger til Jordens Dyrkelse tage vi vort Udbytte. Have de Herrer givet nogen Anvisning til at komme bort fra dette Forhold? Saaledes ser Tilstanden ud i Dag, at det Landbrug, der nu lever under de gunstigste Vilkaar, kan, ikke paa Grund af Misvækst, ikke fordi der ikke er nok til Landets Behov, men paa Grund af en Omstændighed som den, at England lukker for os, komme ind i Uføret, og ingen ved, hvilken Vej man skal gaa. Naar Forholdet er dette, forekommer det mig, at saa skulde man tale saa smaat om, hvor frygteligt det vil komme til at se ud, naar Samfundet overtager Produktionen.

Saa spørger det ærede Medlem for Løvel: Naar Samfundet overtager Produktionen, hvordan vil det saa blive ordnet med Jorden? Saa vil Befolkningen prøve sig frem og tage under Overvejelse, hvorledes Driftsmaaden skal være, og saa vil man vælge imellem, om det skal være Fællesdrift eller Enkeltdrift, om det skal være smaa Lodder eller store Lodder. Fordi man selvfølgelig, naar Jorden er Samfundets Ejendom, vil ordne sig, som det er bedst og mest praktisk. Naar der derfor f. Eks. i denne Tid nede i Kolding-Egnen er etableret Fællesdrift paa en Gaard under en ganske ny Form, betyder det ikke det ringeste i Retning af, om Socialismen har Ret eller ikke. Det bliver Befolkningen til den Tid, som kommer til at bestemme, hvorledes Produktionsformen skal være. Og naar den højtærede Landbrugsminister en enkelt Gang — og senere